

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121302594
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6121302594.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v právnej veci žalobcu: UBC 2020, k.s., so sídlom kancelárie Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, IČO: 53 151 135, správca konkurznej podstaty úpadcu Silverside, a.s. v konkurze so sídlom Plynárska 7/B, Bratislava-Ružinov, IČO: 50 052 560, zast. Advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárska 7/A, Bratislava, IČO: 36 807 915, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E., B. XX, zast. T.R.U.S.T., spol. s. r.o., so sídlom Karola Adlera 1939/34, Bratislava, IČO: 47 257 962 o zaplatenie 2 090,91 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 12Csp/33/2021- 238 zo dňa 03. apríla 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II. a IV. **p o t v r d z u j e.**

II. Žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom výrokom I. konanie v časti o zaplatenie istiny 261,55 eur a 5% ročného úroku z omeškania zo súm: 1 255,44 eur od 09.10.2021 do zaplatenia, 1 203,13 eur od 10.11.2021 do zaplatenia, 1 150,82 eur od 10.12.2021 do zaplatenia, 1 098,51 eur od 08.01.2022 do zaplatenia, 1 046,20 eur od 10.02.2022 do zaplatenia, 993,89 eur od 11.02.2022 do zaplatenia zastavil. Výrokom II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 52,31 eur od 21.02.2018 do 22.02.2018, zo sumy 52,31 eur od 21.03.2018 do 17.04.2018, zo sumy 52,31 eur od 21.09.2018 do 08.10.2021, zo sumy 52,31 eur od 21.10.2018 do 09.11.2021, zo sumy 52,31 eur od 21.11.2018 do 09.12.2021, zo sumy 52,31 eur od 21.12.2018 do 07.01.2022, zo sumy 52,31 eur od 21.01.2019 do 09.02.2022, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.02.2019 do zaplatenia, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.03.2019 do zaplatenia sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.04.2019 do zaplatenia, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.05.2019 do zaplatenia sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.06.2019 do zaplatenia, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.07.2019 do zaplatenia sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.08.2019 do zaplatenia, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.09.2019 do zaplatenia, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.10.2019 do zaplatenia, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.11.2019 do zaplatenia, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.12.2019 do zaplatenia, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.01.2020 do zaplatenia, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.02.2020 do zaplatenia, sumu 52,31 eur s 5% ročným

úrokom z omeškania od 21.03.2020 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.04.2020 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.05.2020 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.06.2020 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.07.2020 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.08.2020 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.09.2020 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.10.2020 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.11.2020 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.12.2020 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.01.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.02.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.03.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.04.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.05.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.06.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.07.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.08.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.09.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.10.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.11.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.12.2021 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.01.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.02.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.03.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.04.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.05.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.06.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.07.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.08.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.09.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.10.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.11.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.12.2022 do zaplata, sumu 52,31 eur s 5% ročným úrokom z omeškania do 21.01.2023 do zaplata, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 10,- eur, všetko v mesačných splátkach po 100,- eur splatných vždy do konca príslušného mesiaca počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Výrokom III. súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanej výrokom uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 89,50% , v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozsudku určená výška náhrady trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozsudku konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z výsledkov dokazovania. Dňa 28.12.2017 žalovaná ako dlžník uzatvorila s veriteľom - žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- eur, s počtom 60 splátok po 52,31 eur mesačne za úrok 19,39% ročne, pri ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) 20,56% s celkovou čiastkou na zaplata 3.138,60 eur, s dobou trvania zmluvy do 20.01.2023, s dátumom splatnosti 1. splátky dňa 20.02.2018, poslednej dňa 20.01.2023, s uvedenou priemernou RPMN vo výške 12,99% a uvedenou zmluvnou pokutou 12% ročne z dlžných splátok a zosplateného záväzku (čl. IX. zmluvy). Podľa čl. XII. ods. 3 zmluvy súčasťou tejto Zmluvy je aj Sadzobník poplatkov, ktorý dlžník preberá pri podpise tejto Zmluvy. Podľa sadzobníka poplatkov je výška poplatku za 1. upomienku 3,- eur a za oznámenie o zosplatení 4,- eur. Podľa čl. XIII. ods. 3 Zmluvy sa dlžník zaväzuje oznámiť veriteľovi zmenu svojich údajov uvedených v tejto Zmluve, údajov o adrese na doručovanie ak sa odlišuje od adresy trvalého bydliska i zmenu zamestnávateľa. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa z tohto úveru mali splácať pravidelné splátky 4 úverov žalovanej a to veriteľom F. G. a.s., E. a.s., H. G. a.s., I. I. a.s. (s uvedenými číslami účtov bánk). Podľa Žiadosti žalovanej o poskytnutie predmetného úveru zo dňa 14.12.2017 žalovaná v nej uviedla, že má priemerný čistý mesačný príjem vo výške 794,- eur, minimálne výdavky vo výške 199,48 eur, dotypované výdavky vo výške 407,37 eur, teda spoločné príjmy vo výške 794,- eur, spoločné výdavky vo výške 606,85 eur a voľné zdroje vo výške 57,70 eur. K tejto žiadosti boli predložené Dodatok k pracovnej zmluve žalovanej s pracovným a mzdovým zaradením, výpisy z jej účtu, výplatné pásky žalovanej za mesiace 8,9,10/2017 s čistou mzdou 843,87 eur, 725,16 eur, 992,31 eur a výpis z registra úverov, v ktorom bola uvedená mesačná splátka žalovanej vo výške 128,45 eur a zostatok dlhu 5 000,- eur a v časti nebankových subjektov splátky vo výške 114,- eur a 44,- eur s omeškáním. Žalobca so žalovanou na

zabezpečenie pohľadávky z úveru uzavreli dňa 28.12.2017 na samostatnej listine Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, v ktorej sa uvádza, že veriteľ má voči dlžníkovi pohľadávku na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 394572437 vo výške 3.138,60 eur s príslušenstvom (a to úrok za úver, napr. úrok z omeškania, zmluvná pokuta), zamestnávateľ dlžníka po predložení tejto dohody vykoná mesačne zrážky zo mzdy dlžníka v dohodnutej výške 52,31 eur v riadnom výplatnom termíne až do doby, kým nedôjde k uhradeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoje povinnosti podľa zmluvy. Žalobca tvrdil, že zaslal žalovanej upomienky zo dňa 27.03.2018 a 27.09.2018 s výzvou na úhradu dlžných splátok vo výške 52,13 eur. Podľa poštových doručeníek žalovaná tieto 2 výzvy neprevzala v úložnej lehote. Žalobca listom zo dňa 25.10.2018 – Posledná výzva vyzval žalovanú na úhradu mesačných splátok vo výške 104,62 eur (t.j. 2 mesačné po 52,31 eur) a náhradu za upomienky vo výške 10,- eur s prísl. v celkovej výške 116,12 eur v lehote do 3 dní od doručenia tejto výzvy s upozornením, že ak bude v omeškaní s jej úhradou viac ako 3 mesiace, môže žalobca úver zosplatiť. Podľa poštovej doručienky žalovaná túto výzvu neprevzala v úložnej lehote. Následne žalobca žalovanej oznámil listom zo dňa 21.01.2021, že v poslednej výzve zo dňa 25.10.2018 bola upozornená na skutočnosť, že ak sa dostane do omeškania s úhradou niektorej splátky úveru o viac ako 3 mesiace, môže úver zosplatiť podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, žalobca pristúpil k zosplatneniu predmetného úveru ku dňu 21.01.2021. Žalobca zároveň vyzval žalovanú k úhrade celkového dlhu vo výške 3 049,38 eur do 14 dní od doručenia tohto listu. Podľa poštovej doručienky žalovaná tento list neprevzala v úložnej lehote. Žalovaná netvrdila a nepredložila žiadny listinný dôkaz o tom, že by sa zmenila adresu pobytu a túto skutočnosť oznámila veriteľovi. Podľa žalobcom predloženej Platobnej disciplíny žalovanej k predmetnému úveru žalovaná uhradila naposledy riadne splátku splatnú dňa 20.08.2018 a to dňa 13.08.2018 vo výške 52,31 eur, následne neuhradila splátku splatnú dňa 20.09.2018 vo výške 52,31 eur a žalobcom bola vyzvaná Upomienkou zo dňa 27.09.2018 na jej úhradu. Žalovaná uhradila ďalšie mesačné splátky po 52,31 eur až v roku 2021 a 2022 a to v dňoch 08.10.2021, 09.11.2021, 09.12.2021, 07.01.2022, 09.02.2022, spolu vo výške 261,55 eur (= 5 x 52,31 eur). Súd prvej inštancie na základe z údajov uvedených v predmetnej úverovej zmluve prepočítal výšku RPMN z internetovej kalkulačky pre danú úver pre 60 mesačných splátok po 52,31 eur vo výške 20,56% a celkovú sumu k zaplaceniu vo výške 3 138,60 eur a zistil, že údaje sú zhodné s údajmi v predmetnej zmluve. Podľa info MF SR najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 3. štvrtrok 2017 bola pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou do 5 rokov vo výške 20,56% a v zmluve bola uvedená výška odplaty podľa Obč. zák. 19,39%.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 11 ods. 1,2, § 9 ods. 2, § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 1, § 39, § 53 ods. 6, 9, § 107 ods. 1, § 544 ods. 1,2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a konštatoval, že z obsahu predmetnej Zmluvy zo dňa 28.12.2017 vyplýva, že išlo o refinancovanie 4 úverov žalovanej a to úverov od I. I. a.s., E. a.s., H. G. a.s. a F. G. J., teda žalovaná splácala namiesto 4 mesačných splátok na 4 úvery uvedené v predmetnej zmluve len 1 mesačnú splátku vo výške 52,31 eur. Žalovaná namietala, že žalobca si nespĺnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., čoho následkom je bezúčnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru ako aj neplatnosť zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi. K svojim skutkovým tvrdeniam ohľadne ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. 4 spotrebiteľské zmluvy (VÚB a.s. zo dňa 18.12.2015 na refinanc úveru zo I. I. a.s., K. zo dňa 19.02.2014 na refinanc úverov pre E. a.s., L. K. I. a.s. zo dňa 09.12.2012 revolvingový úver s kreditným limitom 320,- eur). Žalobca uviedol, že si splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a preskúmal schopnosť spotrebiteľa - žalovanej úver splácať, k čomu predložil listinné dôkazy a to Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, Dodatok k pracovnej zmluve žalovanej, Pracovné a mzdové zaradenie zamestnanca-žalovanej, výpis z účtu žalovanej za 11/2017, výplatnú pásku žalovanej za 08-10/2017, výpisy z registrov úverov s.r.o. a K.. Žalovaná v žiadosti o úver uviedla svoj priemerný čistý príjem vo výške 794,- eur, výdavky vo výške 606,85 eur, svoje voľné zdroje vo výške 58,70 eur. Podľa výpisu z účtu žalovanej jej čistá mzda na účte v 11/2017 bola 950,58 eur, podľa výplatných pásek za 08/2017 vo výške 843,87 eur, za 09/2017 vo výške 725,16 eur, za 10/2017 vo výške 992,31 eur. Žalobca lustráciou v úverovom registri zistil, že žalovanej boli poskytnuté 3 úvery od nebankových subjektov a nemala žiadny záznam v registri insolvenčných. Súd prvej inštancie po preskúmaní veci dospel k názoru, že žalobca si splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a skúmal bonitu spotrebiteľa- žalovanej. Súd prvej inštancie ďalej nepovažoval predmetnú Zmluvu za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože uzatváranie

úverových zmlúv je na vôli strán, na finančnom trhu sa nachádza viacej bánk a iných nebankových subjektov, z ktorých si spotrebiteľ môže slobodne vybrať produkt, ktorý mu vyhovuje. Banka alebo nebankový subjekt poskytuje úvery ako predmet svojho podnikania na základe príslušného povolenia, preto v pri poskytovaní úverov nejde o bezdôvodné obohatenie. Aj spotrebiteľa zaťažuje určitá miera zodpovednosti voči sebe a za posudzovania vlastných bežných schopností úver splácať. Predmetnou Zmluvou žalovaná mala splácať

1 mesačnou splátkou vo výške 52,31 eur splátky na 4 iné úvery. Uzavretie predmetnej Zmluvy nebolo zneužitím práva žalobcu v zmysle čl. 5 CSP a preto mu nemožno odoprieť procesné právo na súdnu ochranu. Žalovaná tiež vznesla námietku premlčania žalovaného nároku žalobcu v 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehote počítanej od uzavretia resp. poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej žalobcom, pretože žalobca vedel, že sa bezdôvodne obohacuje. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetná Zmluva je platná, uzavretá v súlade s ust. zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských zmluvách, preto na strane žalobcu ako veriteľa nevzniklo žiadne bezdôvodné obohatenie, ale právo na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov v súlade s predmetnou Zmluvou. Z tohto dôvodu sa na žalovaný nárok žalobcu nevzťahujú ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka o premlčaní, tak ako to namietala žalovaná. V prejednávanej veci bolo podľa súdu prvej inštancie bez pochybností preukázané, že v dôsledku neplatenia dohodnutých mesačných splátok žalovanou riadne a včas do 20. dňa v mesiaci za splátky žalobca vyzval žalovanú listom zo dňa 27.09.2018 na úhradu dlžnej splátky za mesiac september 2018 a listom zo dňa 25.10.2018 na úhradu dlžných splátok za 2 mesiace (t.j. za 09,10/2018) vo výške 104,62 eur v lehote 3 dní od doručenia výzvy s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, ak akákoľvek splátka nebude uhradená. Podľa Platobnej disciplíny žalobcu žalovanú tieto dlžné splátky neuhradila a ani žiadnu sumu od septembra 2018 až do 08.10.2021, preto

žalobca listom zo dňa 21.01.2021 oznámil žalovanej zosplatnenie celého úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Súd nepovažoval toto zosplatnenie celého úveru zo dňa 21.01.2021 v súlade s ustanoveniami § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pretože podľa § 565 ods. 9 veriteľ mal povinnosť oznámiť zosplatnenie celého úveru najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, to je v danom prípade v novembri 2018 (po výzve zo dňa 25.10.2018), avšak veriteľ úver zosplatnil až dňa 21.01.2021, t.j. po vyše roku. Predmetné zosplatnenie úveru listom zo dňa 21.01.2021 bolo vykonané v rozpore s § 565 Občianskeho zákonníka, čo spôsobuje jeho neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Dôsledkom tohto je možnosť žalobcu domáhať sa od žalovanej len úhrady jednotlivých mesačných splátok úveru po ich splatnosti t.j. po 20. dni v mesiaci. Podľa predmetnej zmluvy a Platobnej disciplíny žalovanej zo dňa 06.12.2022 žalovaná mala uhradiť 1. mesačnú splátku 52,31 eur do 20.02.2018, ale uhradila ju dňa 22.02.2018, čím sa dostala do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na úhradu zákonného úroku z omeškania podľa § 517

ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5% ročne za toto obdobie omeškania t.j. od 21.02.2018 do 22.02.2018. Splátka č. 2 bola splatná do 20.03.2018, ale žalovaná ju uhradila dňa 17.04.2018 (vo výške 2 splátok t.j. 104,62 eur), čím sa dostala do omeškania od 21.03.2018 do 17.04.2018. Splátku č. 3 uhradila dňa 17.04.2018 t.j. do jej splatnosti v uvedenej sume 104,62 eur. Splátku č. 4 uhradila dňa 14.05.2015 t.j. do jej splatnosti. Splátku č. 5 uhradila dňa 13.06.2015 t.j. do jej splatnosti. Splátku č. 6 uhradila dňa 12.07.2015 t.j. do jej splatnosti. Splátku č. 7 za 08/2018 uhradila dňa 13.08.2015 t.j. do jej splatnosti. Splátku č. 8 za 09/2018 ako aj ďalšie splátky za mesiace 10/2018 a nasledujúce už žalovaná neuhradila, ale uhradila až dňa 08.10.2021 sumu 52,31 eur. Súd túto sumu započítal na splátku č. 8 za mesiac 09/2018, čím sa žalovaná dostala do omeškania s jej úhradou za obdobie od 21.09.2018 do 08.10.2021 s povinnosťou uhradiť za toto obdobie zákonný úrok z omeškania. Žalovaná uhradila ďalšiu sumu 52,31 eur dňa 09.11.2021 a súd ju započítal na splátku č. 9 za mesiac 10/2018, čím sa žalovaná dostala do omeškania s jej úhradou za obdobie od 21.10.2018 do 09.11.2021 s povinnosťou uhradiť za toto obdobie zákonný úrok z omeškania. Žalovaná uhradila ďalšiu sumu 52,31 eur dňa 09.12.2021 a súd ju započítal na splátku č. 10 za mesiac 11/2018, čím sa žalovaná dostala do omeškania s jej úhradou za obdobie od 21.11.2018 do 09.12.2021 s povinnosťou uhradiť za toto obdobie zákonný úrok z omeškania. Žalovaná uhradila ďalšiu sumu 52,31 eur dňa 07.01.2022 a súd ju započítal na splátku č. 11 za mesiac 12/2018, čím sa žalovaná dostala do omeškania s jej úhradou za obdobie od 21.12.2018 do 07.01.2022 s povinnosťou uhradiť za toto obdobie zákonný úrok z omeškania. Žalovaná uhradila ďalšiu sumu 52,31 eur dňa 09.02.2022 a súd ju započítal na splátku č. 12 za mesiac 01/2019, čím sa žalovaná dostala do omeškania s jej úhradou za obdobie od 21.01.2019 do 09.02.2022 s povinnosťou uhradiť za toto obdobie zákonný úrok z omeškania. Podľa žalobcu žalovaná už ďalšie sumy resp. mesačné splátky už neuhradila, preto žalobcovi vznikol nárok na úhradu ďalším mesačných splátok od č. 13 až do č. 60 so zákonným úrokom z omeškania od splatnosti jednotlivých mesačných splátok t.j. od dňa

21. v mesiaci do jej zaplataenia. Posledná splátka bola splatná dňa 20.01.2013. Súd zaviazal žalovanú uhradiť dlžné mesačné splátky so zákonným úrokom z omeškania. Z dôvodu prehľadnosti a jednoduchosti výroku rozsudku súd nespočítaval jednotlivé mesačné splátky, neuvádzal zvlášť istinu a zvlášť zmluvný úrok ako žalobca v žalobe, ale ich uviedol jednotlivo v celej výške 52,31 eur podľa predmetnej zmluvy spolu so zákonným úrokom z omeškania. Súd takto priznal žalobcovi nezaplatené splátky č. 13. až 60., čo je spolu 48 splátok po 52,31 eur t.j. spolu 2 510,88 eur bez žalovanej zmluvnej pokuty. Žalobca podaním zo dňa 06.12.2022 zobral žalobu späť v časti sumy 261,55 eur z dôvodu jej úhrady žalovanou v 5 splátkach a domáhal sa zaplataenia zvyšnej istiny 1.591,52 eur, nezmeneného zmluvného úroku vo výške 919,36 eur a zmluvnej pokuty vo výške 237,84 eur a nákladov s uplatnením pohľadávky 10,- eur, zmeneného 5% ročného úroku z omeškania po zohľadnení úhrad žalovanou počas tohto súdneho sporu, nezmeneného 5% ročného úroku z omeškania zo zmluvnej pokuty vyčíslenej ku dňu zosplatenia úveru 21.01.2021 vo výške 177,94 eur od 12.02.2021 do zaplataenia. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zohľadnil toto čiastočné späťvzatie žaloby pri určení doby omeškania žalovanej pri splátkach č. 8 až 12. Zároveň pripustil čiastočné späťvzatie žaloby podľa § 145 a nasl. CSP. Čo do nároku žalobcu na zmluvnú pokutu, súd prvej inštancie zdôraznil, že v danej veci nebolo medzi stranami sporu sporné, že ide o spotrebiteľský vzťah vzhľadom na charakter strán sporu. Aj keď ide v danej veci o úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, vzťahujú sa ňu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, (okrem zák.

č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), ako lex specialis, ktorý má podľa § 52

ods. 2 Občianskeho zákonníka prednosť pred ustanovenia Obchodného zákonníka ako všeobecného zákona. Vychádzajúc z § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, že zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne s dohodou o výške pokuty, mal súd prvej inštancie za to, že žalovaná nemala nijakú možnosť ovplyvniť výšku takto paušálne stanovenej zmluvnej pokuty v predmetnej zmluve v čl. IX., pripravenej žalobcom. Preto v tomto prípade nedošlo

k žiadnej dohode o zmluvnej pokute, o výške zmluvnej pokuty ani o spôsobe jeho určenia, pretože dohoda predstavuje dvojstranný právny úkon, spočívajúci v zhode vôle oboch strán smerujúcu jednak k uzavretiu zmluvy, ale aj k jej obsahu, a v tomto prípade nebola zmluvná pokuta uzatvorená v súlade so zákonom, pretože žalobca si výšku zmluvnej pokuty určil jednostranne a svojvoľne, bez toho, aby žalovaná mala možnosť meniť výšku zmluvnej pokuty. Uvedená podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko ide o abstraktnú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá vo svojej podstate vytvára nerovnovážne podmienky právneho vzťahu medzi stranami sporu, nakoľko dáva žalobcovi dispozičnú právomoc jednostranne určiť výšku zmluvnej pokuty a tým výrazne oslabuje postavenie druhej strany sporu - spotrebiteľa, ktorý tak nemá ani najmenšiu možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty, nakoľko dodávateľ využíva tzv. typové zmluvy, ktoré súvpred pripravené, a nezohľadňujú tak individuálnosť každej zmluvy, ale sú stanovené na celé spektrum týchto právnych vzťahov, a tým je vážne narušená zásada rovnosti účastníkov občianskoprávneho vzťahu. Spôsob akým sa dojednávajú zmluvné pokuty musí byť jednak

v súlade s dikciou § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale okrem toho aj spôsobom, ktorý je pre spotrebiteľa zrozumiteľný, a nesubsumovať ich pod zložité ustanovenia obchodných podmienok, kde v spleti odborných výrazov a zložito formulovaných obchodných podmienok je skrytá aj sankcia pre spotrebiteľa v podobe zmluvnej pokuty, čím žalobca postupoval

v rozpore s dobrými mravmi. Problematike dobrých mravov sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí 3Cdo/173/2003. Súd mal za to, že nárok na zmluvnú pokutu s úrokom z omeškania, uplatnený v tomto konaní, nie je dôvodný, preto považoval zmluvnú podmienku ohľadne zmluvnej pokuty za neprijateľnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a z toho dôvodu za neplatnú a žalobu v tejto časti zamietol ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 10,- eur podľa § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka ako príslušenstva pohľadávky, pričom náklady na 3 písomné výzvy, vyššie uvedené boli stanovené v sadzobníku poplatkov, ktorý je podľa znenia predmetnej zmluvy jej súčasťou. Súd prvej inštancie zdôraznil, že podľa žaloby a vyjadrení žalobcu predmetom tohto súdneho sporu je pohľadávka žalobcu stále z tej istej úverovej zmluvy č. 394572437 zo dňa 28.12.2017 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou. Ide o pohľadávku žalobcu zo spotrebiteľského úveru, ktorý bol zosplatený žalobcom ku dňu 21.01.2021 oznámením – listom zo dňa 21.01.2021, stále tým istým na základe tej istej výzvy zo dňa 25.10.2018 s upozornením na zosplatenie úveru. V danej veci boli podstatné a rozhodujúce skutočnosti uvedené už v žalobe ako napr. konkrétna úverová zmluva, konkrétne výzvy aj s upozornením na zosplatenie a oznámenia o zosplatení a tieto sa nemenili. Žalobca v písomných vyjadreniach k vyjadreniam žalovanej, ktorá namietala rozhodujúce skutočnosti, iba dopĺňal ďalšie okolnosti resp. dôkazy k týmto jej námietkam, nemenil rozhodujúce skutočnosti a ani ich nedopĺňal, preto sa súd

nestotožnil s tvrdením žalovanej, že zo strany žalobcu išlo jeho písomnými vyjadreniami o zmenu žaloby v zmysle § 140 ods. 2 CSP. Z tohto dôvodu nebolo potrebné rozhodovať o zmene podľa § 140 ods. 2 CSP a ani o námietke žalovanej v zmysle § 140 ods. 2 CSP. Podľa § 232 ods. 2 CSP súd prvej inštancie povolil žalovanej dlh splácať v mesačných splátkach vzhľadom na jej súčasný hrubý príjem podľa lustrácie súdom v I. H. a to okolo 1 560,- eur mesačne s úhrnom poisťného okolo 145,- eur a vzhľadom na výšku dlhu. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP a priznal úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania. Úspech žalobcu vo veci bol v sume 2 610,88 eur plus 261,55 eur späťvzaté pre zaplatenie žalovanou po podaní žaloby, celkovo 2 782,43 eur (t.j. 94,75% zo žaloby) a žalovaná suma podľa žaloby bola 2 936,66 eur bez úrokov z omeškania, teda pomerný úspech žalobcu je 89,50% (= úspech 94,75% - neúspech 5,25%).

4. Proti tomuto rozsudku čo do výroku, ktorým bola zaviazaná na plnenie a do výroku o trovách konania (výroky II. a IV.) žalovaná podala včas odvolanie, v ktorom namietala odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP. Uviedla, že záver súdu prvej inštancie, že žalobca si splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a skúmal bonitu spotrebiteľa - žalovanej považuje za nesprávne právne posúdenie veci, nakoľko žalobca, na ktorom je v tejto otázke bremeno tvrdenia a následne dôkazné bremeno (porovnaj najmä, nie výlučne rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 449/13),

v súdnom konaní neunesol ani bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno toho, či a ako splnil svoje povinnosti podľa § 7 ods. 19 až 42 zákona o spotrebiteľských úveroch, porušenie ktorých má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie mal správne prísť k záveru, že spotrebiteľský úver je postihnutý vadou bezúročnosti. Žalobca svoj nárok odvodzoval od toho, že spotrebiteľský úver predčasne zosplatnil. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že tento nebol zosplatnený platne. Napriek tomu priznal žalobcovi splátky podľa zmluvy o úvere, splatnej ku dňu vydania rozsudku a úrok

z omeškania odo dňa omeškania so zaplatením tej - ktorej splátky, ako aj trovy konania počítané pomerom úspechu tak, že v časti nezaplatených splátok bol žalobca v konaní úspešný. Uvedené považuje žalovaná za rozporné so žalobným petitom a v rozpore

s uplatnenými prostriedkami procesného útoku, pretože žalobca nepožadoval zaplatenie

tej - ktorej splátky, ale požadoval zaplatenie sumy vyplývajúcej z toho, že úver predčasne zosplatnil. Súd, ktorý mal konať o uplatnených prostriedkoch procesného útoku, konal ultra petitem a priznal žalobcovi to, čo nebolo predmetom uplatnených prostriedkov procesného útoku a čo nebolo predmetom žalobného petitu, čím porušil právo žalovanej na spravodlivý proces. Navyše v rozpore so zásadou úspechu v spore priznanie splatných splátok na účely náhrady trov konania považoval za úspech žalobcu, s čím sa nestotožňuje. Ako úspech priznal súd žalobcovi aj tie splátky, splatnosť ktorých nastala až po podaní žaloby, teda len

v dôsledku plynutia času. Úspech v spore mal byť podľa nej počítaný nie v dôsledku plynutia času, ale mal vychádzať z časového okamihu, ktorým bol dátum podania žaloby vo veci samej. Uvedené považuje za rozporné s dobrými mravmi. Rovnako priznanie úrokov

z omeškania považuje za rozporné s dobrými mravmi, pretože žalobca úver zosplatnil

a dožadoval sa jednorazového zaplatenia celého dlhu. Súd prišiel k záveru, že takéto zosplatnenie nebolo platné. Takéto pochybenie žalobcu nemožno pripísať na úkor spotrebiteľa, ktorý nemohol byť v omeškaní, pretože žalobca od neho po celý čas požadoval jednorazové zaplatenie celého dlhu. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej nárok na náhradu trov konania

v rozsahu 100 %. Uplatnila si aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Zároveň, ak ju súd zaviazal na úhradu navrhla, aby ju súd z dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozsudku, zaviazal na úhradu dlžnej sumy v splátkach, a to v takej výške, aká pripadá na zaplatení istiny tej- ktorej splátky podľa splátkového kalendára uvedeného na strane 9 - 10 zmluvy

o spotrebiteľskom úvere.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

7. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovanej nariadovať pojednávanie.

8. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Žalovaná deklarovala vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nesprávne právne posúdenie veci súd prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP).

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

14. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd v prvom rade z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

16. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté závery vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

17. Námietky žalovanej, uvedené v odvolaní, boli v zásade totožné s námietskami, ktoré uplatnila pred súdom prvej inštancie, a ktoré nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli tvrdené a ani preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

18. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva nasledovné:

18.1 Vychádzajúc zo skutkového stavu, zisteného súdom prvej inštancie, odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie správne právny vzťah medzi stranami, založený zmluvou č. 394572437 zo dňa 28.12.2017 vyhodnotil ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorý vzťah je ale potrebné posudzovať ako spotrebiteľský vzťah podľa § 52

a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere ako zmluvný typ je síce upravená v Obchodnom zákonníku, čo však nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Takýmto spôsobom postupoval i súd prvej inštancie, ktorý správne vec hodnotil predovšetkým z hľadiska noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľa.

18.2 Ďalej súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a musí spĺňať podmienky v tomto zákone uvedené. Súdom prvej inštancie v tomto kontexte správne vyhodnotil – s poukazom na dôkazné prostriedky predložené v prvoinštančnom konaní stranami (odsek 26, 27 napadnutého rozsudku), že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že si splnil povinnosti stanovené § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľky spláčať spotrebiteľský úver. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namieta, že žalobca si v tomto smere nespĺnil bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno, táto jej argumentácia nemá oporu v spise, týkajúcom sa prejednávanej veci a je nedôvodná.

18.3 Súdom prvej inštancie sa správne zaoberal a dôsledne vyhodnotil (ako nedôvodnú) i argumentáciu žalovanej predostrenú v prvoinštančnom konaní o rozpore zmluvy o úvere s dobrými mravmi (odsek 31 napadnutého rozsudku) i o premlčaní nárokov žalobcu (odsek 32-33 napadnutého rozsudku).

18.4 Na základe výsledkov dokazovania súdom prvej inštancie správne vyhodnotil zmluvu o úvere zo dňa 28.12.2017 ako platný právny úkon, z ktorého žalobcovi nepochybne vzniklo právo na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov v súlade so zmluvou. Keďže súdom prvej inštancie správne vyhodnotil zosplatenie celého úveru žalobcom zo dňa 21.01.2021 za neplatné pre rozpor s § 565 Občianskeho zákonníka (odsek 38 napadnutého rozsudku), čo v odvolacom konaní sporné nebolo, odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie má za to, že žalobcovi z predmetnej zmluvy o úvere vzniklo len právo domáhať sa od žalovanej úhrady jednotlivých dojednaných mesačných splátok úveru po ich splatnosti t.j. po 20. dni v mesiaci. Vzhľadom na to, že žalovaná uhradila titulom zmluvy o úvere do dňa podania žaloby (19.04.2021) len 8 splátok po 52,31 eur, správne ju súdom prvej inštancie po zohľadnení čiastočných úhrad žalovanou po začatí konania – vid' odsek 39 napadnutého rozsudku - zaviazal na zaplatenie splátok č. 13 až č. 60, ktoré žalovaná vôbec neuhradila, so zákonným úrokom z omeškania od splatnosti jednotlivých mesačných splátok t.j. od dňa 21. v mesiaci do jej zaplatenia s tým, že posledná splátka bola splatná dňa 20.01.2023, teda pred vyhlásením napadnutého rozsudku a zodpovedajúceho úroku z omeškania z tej- ktorej neuhradenej, resp. oneskorene uhradenej splátky úveru.

18.5 Súdom prvej inštancie pritom jasne a zrozumiteľne vysvetlil, že z dôvodu prehľadnosti a jednoduchosti výroku rozsudku nespočítaval jednotlivé mesačné splátky, neuvádzal zvlášť istinu a zvlášť zmluvný úrok ako žalobca v žalobe, ale ich uviedol jednotlivo v celej výške 52,31 eur podľa predmetnej zmluvy spolu so zákonným úrokom z omeškania. Pokiaľ žalovaná opiera svoju odvoláciu argumentáciu o prekročení žalobcom uplatneného nároku

o to, že žalobca svoj nárok odvodzoval od toho, že spotrebiteľský úver predčasne zosplatil a domáhal sa plnenia jednej sumy s príslušenstvom, ale súdom prvej inštancie konštatoval, že úver nebol zosplatený platne a napriek tomu priznal žalobcovi splátky podľa zmluvy

o úvere, splatné ku dňu vydania rozsudku a úrok z omeškania odo dňa omeškania so zaplatením tej - ktorej splátky, čo je v rozpore so žalobným petitom a v rozpore s uplatnenými prostriedkami procesného útoku, odvolací súd poukazuje na § 212 ods. 2 veta prvá CSP, podľa ktorého rozsudkom sa rozhoduje o celej prejednávanej veci. Podľa § 216 ods. 1,2 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súdom môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Konanie sa začne len na základe podanej žaloby (alebo návrhu na nariadenie zabezpečovacieho alebo neodkladného opatrenia

podaného pred podaním žaloby- čo ale nie je prejednávaný prípad). Žalobca vymedzuje predmet sporového konania, a to ak ide o: 1. konkrétny právny vzťah, o ktorom tvrdí, že existuje a je ohrozený alebo porušený, 2. konkrétny nárok z tohto právneho vzťahu, ktorému žiada poskytnúť súdnu ochranu, druh, výšku alebo rozsah plnenia, ktoré z daného nároku žiada priznať. Táto viazanosť neznamená úplnú a bezpodmienečnú viazanosť formuláciou (doslovným znením, slovným vyjadrením) petitu. Zo žaloby a jej petitu musí byť jasné a zrejmé, čoho sa žalobca domáha (a týmto je súd viazaný), a súd nie je nevyhnutne viazaný exaktným spôsobom, akým žalobca petit formuloval. Súd preto neprekročí žalobný návrh, ak enunciát rozsudku nebude doslovne zhodný s vyjadrením petitu. V súlade s princípom neformálnosti súd posudzuje podanie (a teda aj žalobu vrátane žalobného návrhu) podľa obsahu (doc. JUDr. Marek Števíček, PhD., doc. JUDr. Svetlana Ficová, CSc., JUDr. Jana Baricová, JUDr. Soňa Mesiarkinová, JUDr. Jana Bajánková, JUDr. Marek Tomašovič, PhD. a kolektív: Civilný sporový poriadok, Komentár, C.H.Beck, 2022, str. 866 – 869). I podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, pokiaľ žalobca označil v žalobnom návrhu presne, určite a zrozumiteľne spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo právnej skutočnosti, súd nepostupuje v rozpore so zákonom, ak použitím iných slov vyjadri vo výroku svojho rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa žalobca domáhal. Iba súd rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia; prípadným návrhom žalobcu na znenie výroku rozhodnutia nie je viazaný. Pri formulácii výroku rozhodnutia súd musí dbať len na to, aby vyjadroval (z obsahového hľadiska) to, čoho sa žalobca žalobou skutočne domáhal (5Cdo 31/2017). Ak je predmetom žaloby peňažné plnenie, musí byť v žalobe uvedená presná výška peňažnej sumy, ktorú žalobca požaduje. Touto výškou peňažného plnenia požadovaného žalobcom v žalobe je súd v konaní viazaný a nesmie prisúdiť viac (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo192/2019 zo dňa 20.01.2020). V súdnej veci žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie istiny 1.853,07 eur, zmluvného úroku vo výške 919,36 eur do dňa zosplatenia (spolu istina a zmluvný úrok 2 772,43 eur). Žalobca ďalej podaním zo dňa 06.12.2022 zobral žalobu späť v časti sumy 261,55 eur z dôvodu jej úhrady žalovanou v 5 splátkach a domáhal sa zaplatenia zvyšnej istiny 1.591,52 eur, nezmeneného zmluvného úroku vo výške

919,36 eur (spolu istina a zmluvný úrok 2 510,88 eur) a zmluvnej pokuty vo výške 237,84 eur a nákladov s uplatnením pohľadávky 10,- eur, zmeneného 5% ročného úroku z omeškania po zohľadnení úhrad žalovanou počas tohto súdneho sporu, nezmeneného 5% ročného úroku z omeškania zo zmluvnej pokuty vyčíslenej ku dňu zosplatenia úveru 21.01.2021 vo výške 177,94 eur od 12.02.2021 do zaplatenia. S poukazom na to, že súd prvej inštancie jednak konanie v časti o zaplatenie 261,55 eur s príslušenstvom zastavil, jednak priznal žalobcovi nezaplatené splátky č. 13. až 60, t.j. 48 splátok po 52,31 eur (2 510,88 eur), a jednak žalobu zamietol čo do zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 237,84 eur s prísl., nemožno v súdnej veci hovoriť o rozhodnutí súdu ultra petitum, ako v odvolaní argumentuje žalovaná. Obdobne bol výrokmi I., II a III. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie pokrytý celý žalobcom uplatnený úrok z omeškania. Podmienka zákonnej odlišnej formulácie výroku rozhodnutia bola v rozhodovanej veci splnená a odvolacia námietka žalovanej nie je dôvodná.

18.6 S poukazom na to, že podľa § 217 ods. 1 CSP je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, pričom žalobca si v konaní uplatnil celú dlžnú sumu istiny úveru (nárok vyčíslený jednou sumou), dlžný dojednaný úrok z úveru (nárok vyčíslený jednou sumou)

a úrok z omeškania z celej sumy istiny a úrokov z úveru, postupu súdu prvej inštancie, ktorý zohľadnil fakt, že ku dňu vyhlásenia rozsudku 03.04.2023 už boli splatné všetky stranami dojednané splátky (zahŕňajúce žalobcom uplatnenú istinu i úrok z úveru) a tieto žalobcovi i so zodpovedajúcim úrokom z omeškania priznal, niet čo vytknúť. Argumentácia žalovanej, že vzhľadom na formuláciu žalobného petitu sa nemohla vôbec dostať do omeškania vo vzťahu k žalobcovi, je zavádzajúca, pretože – ako správne konštatoval súd prvej inštancie- žalovaná sa dostala do omeškania už tým, že neplnila riadne splátky úveru v zmluvne dojednaných termínoch / a do omeškania sa dostala už s plnením prvej splátky úveru/, a to bez ohľadu na to, že súd prvej inštancie následne konštatoval neplatnosť predčasného zosplatenia úveru zo strany žalovaného listom zo dňa 21.01.2021.

19. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalovaná si nesplnila svoju povinnosť zo zmluvy o úvere, nevrátila včas a riadne poskytnuté peňažné prostriedky s dojednaným úrokom veriteľovi, dostala sa s plnením do omeškania a súd prvej inštancie správne priznal súd žalobcovi popri istine aj zákonný úrok z omeškania.

20.1 Súd prvej inštancie podľa § 232 ods. 2 CSP povolil žalovanej dlh splácať v splátkach po 100,- eur mesačne, s poukazom na jej súčasný hrubý príjem podľa údajov I. H., okolo 1 560,- eur mesačne, s úhrnom poisťného okolo 145,- eur a s poukazom na výšku dlhu.

20.2 Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

20.3 V zmysle § 232 ods. 2,3 CSP lehota na plnenie (tzv. paričná lehota), ktorá je v zásade tri dni, môže byť rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Ide pritom o právo súdu, nie povinnosť. Platí, že predĺženie paričnej lehoty, resp. povolenie splácania uloženej povinnosti v splátkach musí súd odôvodniť

v odôvodnení rozsudku. Je pravdou, že zlá finančná situácia povinnej strany sporu je v zmysle ustálenej judikatúry jedným z relevantných dôvodov, pre ktorý tak môže súd rozhodnúť. Ďalšími hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, ale aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu publikované ako R V/1968).

20.4 Na základe uvedeného, po zhodnotení všetkých hľadísk, za ktorých je možné povoliť platenie priznaného plnenia v splátkach, sa odvolací súd stotožnil s názorom, že je namieste povoliť plnenie dlhu žalovanou v splátkach po 100,- eur mesačne. Žalovaná síce preukázala aspoň čiastočnú snahu vec riešiť zmierne a čo i len čiastočne nárok žalobcu splniť (úhrady po začatí súdneho konania), avšak z obsahu spisu nevyplýva, že by sa nachádzala v akútne nepriaznivej osobnej či finančnej situácii. Plnenie dlhu žalovanou v splátkach podľa jej predstáv (52,31 eur mesačne) by znamenalo úplné splnenie dlhu v časovom horizonte

min. 4 roky, čo by vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu a fakt, že splátky úveru v takto dojednanej výške žalovaná riadne neplnila, nebolo v súlade s princípmi spravodlivosti a poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany dotknutým právam žalobcu. Žalovaná pritom ani v odvolaní neuvádza žiadne skutkové okolnosti, pre ktoré by bolo dôvodné povoliť jej plnenie v nižších splátkach, ako bolo určené súdom prvej inštancie a jej odvolacia námietka zostala v tomto smere len neodôvodnenou žiadosťou.

21. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania a o paušálnej náhrade nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Odvolací súd zdôrazňuje, že v sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Ak mala teda strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov buď pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne odôvodnil.

22. Na základe týchto skutočností, vzhľadom na to, že žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne nové skutkové alebo právne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie čo do veci samej v jej prospech, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti vo výroku II., ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi uplatnený nárok a v časti vo výroku IV. o nároku žalobcu na náhradu trov konania, potvrdil podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

23.1 Odvolací súd rozhodol i o trovách odvolacieho konania.

23.2 Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23.3 Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23.4 Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23.5 Odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu a ktorému by patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a žiadne trovy odvolacieho konania mu preukázateľne ani nevznikli.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).